

ZAKON

O IZMENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O POREZU NA DOBIT PRAVNIH LICA

Član 1.

U Zakonu o porezu na dobit pravnih lica („Službeni glasnik RS”, br. 25/01, 80/02, 80/02-dr. zakon, 43/03, 84/04, 18/10 i 101/11), posle člana 3. dodaje se član 3a, koji glasi:

„Član 3a

Za potrebe primene odredbi ovog zakona, jurisdikcijom sa preferencijalnim poreskim sistemom smatra se teritorija sa poreskim suverenitetom na kojoj se primenjuje zakonodavstvo koje pruža mogućnosti za značajno manje poresko opterećenje dobiti pravnih lica, bilo svih pravnih lica ili onih koja ispunjavaju posebne uslove, kao i dividendi koje ona raspodeljuju svojim osnivačima u poređenju sa onim predviđenim odredbama ovog zakona i zakona koji uređuje oporezivanje dohotka građana, odnosno za onemogućavanje ili otežavanje utvrđivanja stvarnih vlasnika pravnih lica od strane poreskih organa Republike Srbije i onemogućavanje ili otežavanje utvrđivanja onih poreskih činjenica koje bi bile od značaja za utvrđivanje poreskih obaveza prema propisima Republike Srbije (u daljem tekstu: jurisdikcija sa preferencijalnim poreskim sistemom).

Nerezidentnim pravnim licem iz jurisdikcije sa preferencijalnim poreskim sistemom smatra se nerezidentno pravno lice koje:

- 1) je osnovano na teritoriji jurisdikcije sa preferencijalnim poreskim sistemom, ili
- 2) ima registrovano sedište na teritoriji jurisdikcije sa preferencijalnim poreskim sistemom, ili
- 3) ima sedište uprave na teritoriji jurisdikcije sa preferencijalnim poreskim sistemom, ili
- 4) ima mesto stvarne uprave na teritoriji jurisdikcije sa preferencijalnim poreskim sistemom.

Stav 2. ovog člana se ne primenjuje u slučaju da se nerezidentno pravno lice može smatrati rezidentom druge države ugovornice za potrebe primene međunarodnog ugovora o izbegavanju dvostrukog oporezivanja između te države i Republike Srbije.

Za potrebe primene stava 1. ovog člana ministar finansija utvrđuje listu jurisdikcija sa preferencijalnim poreskim sistemom.”

Član 2.

U članu 7a tačka 2) menja se i glasi:

„2) ispravke vrednosti pojedinačnih potraživanja od lica kome se istovremeno duguje, do iznosa obaveze prema tom licu;”.

Tačka 4) menja se i glasi:

„4) pokloni čiji je primalac povezano lice iz člana 59. ovog zakona;”.

U tački 5a) posle reči: „postupka i drugih” dodaje se reč: „prekršajnih”.

Tačka 7) menja se i glasi:

„7) zatezne kamate između povezanih lica;”.

Član 3.

U članu 10. stav 2. menja se i glasi:

„Stalna sredstva iz stava 1. ovog člana obuhvataju materijalna sredstva čiji je vek trajanja duži od jedne godine i koja se saglasno propisima kojima se uređuje računovodstvo i revizija i MRS, odnosno MSFI, u poslovnim knjigama obveznika priznaju kao stalna sredstva, osim prirodnih bogatstava koja se ne troše, kao i nematerijalna sredstva, osim goodwill-a.”

Član 4.

Posle člana 10. dodaje se član 10a, koji glasi:

„Član 10a

U slučaju da je stalno sredstvo na koje se primenjuju odredbe člana 10. ovog zakona nabavljeno iz transakcije sa povezanim licem iz člana 59. ovog zakona, osnovicu za njegovu amortizaciju čini manji od sledeća dva iznosa:

1) transferna nabavna cena stalnog sredstva u smislu člana 59. ovog zakona,

2) nabavna cena stalnog sredstva utvrđena primenom principa „van dohvata ruke” u smislu čl. 60. i 61. ovog zakona.”

Član 5.

U članu 15. stav 1. posle reči: „namene,” dodaju se reči: „kao i davanja učinjena ustanovama socijalne zaštite osnovanim u skladu sa zakonom koji uređuje socijalnu zaštitu,”.

U stavu 6. procenat: „5%” zamenjuje se procentom: „10%”.

Član 6.

U članu 16. stav 1. tačka 3) menja se i glasi:

„3) da poreski obveznik pruži dokaze o utuženju dužnika ili prijavi potraživanja u likvidacionom ili stečajnom postupku nad dužnikom.”

Posle stava 3. dodaju se novi st. 4. i 5. koji glase:

„Na teret rashoda priznaje se otpis vrednosti pojedinačnih potraživanja za koja su ispunjeni uslovi iz stava 1. tač. 1) i 2), odnosno stava 2. ovog člana, pod uslovom da su troškovi utuženja pojedinačnog dužnika veći od ukupnog iznosa potraživanja od tog dužnika.

Pod troškovima utuženja u smislu stava 4. ovog člana smatraju se takse i drugi javni prihodi koji se plaćaju za podnošenje tužbe u skladu sa zakonom kojim se uređuju sudske takse.”

U dosadašnjem stavu 5. koji postaje stav 7. reči: „iz stava 4.” zamenjuju se rečima: „iz stava 6.”.

Dosadašnji stav 6, koji postaje stav 8, menja se i glasi:

„Sva otpisana, ispravljena i druga potraživanja iz st. 1, 2, 3. i 6. ovog člana koja su priznata kao rashod, a koja se kasnije naplate ili za koja poverilac povuče

tužbu, odnosno prijavu potraživanja, u momentu naplate ili povlačenja tužbe, odnosno prijave potraživanja, ulaze u prihode poreskog obveznika.”

Posle dosadašnjeg stava 6, koji postaje stav 8, dodaje se stav 9, koji glasi:

„Sva otpisana, ispravljena i druga potraživanja iz st. 1, 2, 3. i 7. ovog člana koja nisu priznata kao rashod, a koja se kasnije naplate, u momentu naplate ne ulaze u prihode poreskog obveznika.”

Član 7.

U članu 22a stav 1. posle reči: „po vanbilanskim stavkama” dodaju se reči: „u iznosu obračunatom na nivou banke”.

Član 8.

U članu 22v stav 1. reči: „nabavne cene imovine utvrđene u skladu sa ovim zakonom” zamenjuju se rečima: „neto sadašnje vrednosti imovine utvrđene u skladu sa MRS, odnosno MSFI”.

Član 9.

Član 24. briše se.

Član 10.

U članu 25. stav 1. posle reči: „udela u dobiti” dodaju se zapeta i reči: „uključujući i dividendu iz člana 35. ovog zakona.”

Posle stava 1. dodaje se novi stav 2, koji glasi:

„Prihod koji rezidentni obveznik ostvari od kamata po osnovu dužničkih hartija od vrednosti čiji je izdavalac, u skladu sa zakonom, Republika, autonomna pokrajina, jedinica lokalne samouprave ili Narodna banka Srbije, ne ulazi u poresku osnovicu.”

U dosadašnjem stavu 2, koji postaje stav 3, reči: „stava 1.” zamenjuju se rečima: „st. 1. i 2.”.

Član 11.

U članu 27. stav 1. tačka 1) posle reči: „nepokretnosti” dodaju se reči: „koje je koristio kao osnovno sredstvo za obavljanje delatnosti”.

U tački 2) posle reči: „prava industrijske svojine” dodaju se reči: „koja je koristio za obavljanje delatnosti”.

U tački 3) posle reči: „hartija od vrednosti,” dodaju se reči: „koje u skladu sa MRS, odnosno MSFI predstavljaju dugoročne finansijske plasmane,”.

Član 12.

U članu 28. stav 1. menja se i glasi:

„Za svrhu određivanja kapitalnog dobitka, u smislu ovog zakona, prodajnom cenom se smatra ugovorena cena, odnosno, u slučaju prodaje povezanom licu iz člana 59. ovog zakona, tržišna cena ako je ugovorena cena niža od tržišne.”

U stavu 3. reči: „utvrđena na način iz stava 1. ovog člana,” brišu se.

Član 13.

U članu 30. stav 3. reči: „stava 1.” zamenjuju se rečima: „stava 2.”.

Član 14.

U članu 31. stav 2. posle reči: „imovinu” dodaju se reči: „iz člana 27. ovog zakona”.

Član 15.

Član 35. menja se i glasi:

„Član 35.

Imovina koja preostane posle podmirenja poverilaca (likvidacioni ostatak) iznad vrednosti uloženog kapitala, smatra se dividendom koju ostvaruju članovi privrednog društva u likvidaciji.

Za potrebe utvrđivanja iznosa dividende koju po osnovu stava 1. ovog člana ostvaruju članovi privrednog društva u likvidaciji, vrednost likvidacionog ostatka je jednaka tržišnoj vrednosti imovine koja se prenosi članovima privrednog društva u likvidaciji posle podmirenja poverilaca.

Ministar finansija bliže uređuje način i postupak utvrđivanja vrednosti likvidacionog ostataka iz stava 2. ovog člana.”

Član 16.

Član 36. briše se.

Član 17.

U članu 39. stav 2. procenat: „10%” zamenjuje se procentom: „15%”.

Član 18.

Član 40. menja se i glasi:

„Član 40.

Ukoliko međunarodnim ugovorom o izbegavanju dvostrukog oporezivanja nije drukčije uređeno, porez po odbitku po stopi od 20% obračunava se i plaća na prihode koje ostvari nerezidentno pravno lice od rezidentnog pravnog lica po osnovu:

- 1) dividendi i udela u dobiti u pravnom licu, uključujući i dividendu iz člana 35. ovog zakona;
- 2) naknada po osnovu autorskog i srodnih prava i prava industrijske svojine (u daljem tekstu: autorska naknada);
- 3) kamata;
- 4) naknada po osnovu zakupa nepokretnosti i pokretnih stvari na teritoriji Republike.

Porez po odbitku iz stava 1. ovog člana obračunava se i plaća i na prihode nerezidentnog pravnog lica po osnovu izvođenja estradnog, zabavnog, umetničkog, sportskog ili sličnog programa u Republici, koji nisu oporezovani kao dohodak fizičkog lica (izvođača, muzičara, sportiste i sl.), u skladu sa propisima kojima se uređuje oporezivanje dohotka građana.

Izuzetno od st. 1. i 2. ovog člana, na prihode koje ostvari nerezidentno pravno lice iz jurisdikcije sa preferencijalnim poreskim sistemom po osnovu autorskih naknada, kamata, naknada po osnovu zakupa nepokretnosti i pokretnih stvari kao i naknada po osnovu usluga, bez obzira na mesto njihovog pružanja ili korišćenja, obračunava se i plaća porez po odbitku po stopi od 25%.

Porez po odbitku iz st. 1. i 3. ovog člana ne plaća se na prihode koje ostvari nerezidentno pravno lice, odnosno nerezidentno pravno lice iz jurisdikcije sa preferencijalnim poreskim sistemom, od kamata po osnovu dužničkih hartija od vrednosti čiji je izdavalac, u skladu sa zakonom, Republika, autonomna pokrajina, jedinica lokalne samouprave ili Narodna banka Srbije.

Na prihode koje ostvari nerezidentno pravno lice od rezidentnog pravnog lica, drugog nerezidentnog pravnog lica, fizičkog lica, nerezidentnog ili rezidentnog ili od otvorenog investicionog fonda, na teritoriji Republike, po osnovu kapitalnih dobitaka nastalih u skladu sa odredbama čl. 27. do 29. ovog zakona, obračunava se i plaća porez po stopi od 20% ako međunarodnim ugovorom o izbegavanju dvostrukog oporezivanja nije drukčije uređeno.

Nerezidentno pravno lice - primalac prihoda, dužan je da nadležnom poreskom organu, u opštini na čijoj teritoriji se nalazi nepokretnost, odnosno privredno društvo u kojem nerezidentno pravno lice ima udeo ili hartije od vrednosti koji su predmet prodaje, preko poreskog punomoćnika određenog u skladu sa propisima kojima se uređuje poreski postupak i poreska administracija, podnese poresku prijavu u roku od 30 dana od dana ostvarivanja prihoda iz stava 5. ovog člana, na osnovu koje nadležni poreski organ donosi rešenje.

Sadržaj poreske prijave iz stava 6. ovog člana bliže uređuje ministar finansija.

Porez po odbitku iz st. 1. i 2. ovog člana i porez po rešenju iz stava 6. ovog člana ne obračunava se i ne plaća ako se prihod iz st. 1, 2. i 5. ovog člana isplaćuje stalnoj poslovnoj jedinici nerezidentnog obveznika iz člana 4. ovog zakona.

Ukoliko rezidentno pravno lice isplaćuje prihode stalnoj poslovnoj jedinici nerezidentnog pravnog lica iz jurisdikcije sa preferencijalnim poreskim sistemom, ono je dužno da obračuna i uplati porez po odbitku u skladu sa odredbama stava 1. tačka 1) i stava 3. ovog člana.

U slučaju primene stava 9. ovog člana prihodi na koje se primenjuju odredbe stava 1. tačka 1) i stava 3. ovog člana kao i rashodi sa njima povezani ne uzimaju se u obzir za potrebe utvrđivanja poreske osnovice stalne poslovne jedinice nerezidentnog pravnog lica iz jurisdikcije sa preferencijalnim poreskim sistemom.”

Član 19.

U članu 40a stav 5. reči: „stav 3.” zamenjuju se rečima: „stav 5.”.

Dodaju se st. 6. i 7, koji glase:

„Ako isplatilac prihoda u momentu isplate prihoda nerezidentu ne raspolaže potvrdom iz stava 2. ovog člana, dužan je da prilikom isplate prihoda primeni odredbe ovog zakona.

Ako nerezidentni obveznik dostavi nadležnom poreskom organu potvrdu iz stava 2. ovog člana, razlika između iznosa plaćenog poreza iz stava 6. ovog člana i iznosa poreza za koji bi postojala obaveza plaćanja da je obveznik u momentu isplate prihoda raspolagao potvrdom iz stava 2. ovog člana, smatra se više plaćenim porezom.”

Član 20.

U članu 41. stav 1. reči: „razvoja malih preduzeća, koncesionih ulaganja,” brišu se.

Član 21.

Član 45. briše se.

Član 22.

Član 46a briše se.

Član 23.

Član 47. briše se.

Član 24.

U članu 48. stav 1. procenat: „50%” zamenjuje se procentom: „33%”.

U stavu 3. procenat: „50%” zamenjuje se procentom: „33%”.

U stavu 4. procenat: „50%” zamenjuje se procentom: „33%”.

U stavu 5. posle reči: „prostora” dodaju se reči: „mobilni telefoni, klima uređaji, oprema za video nadzor, oglasna sredstva”.

Član 25.

Član 48a briše se.

Član 26.

U članu 50a stav 1. reči: „više od 800 miliona dinara” zamenjuju se rečima: „više od jedne milijarde dinara” a reči: „najmanje 100 lica” zamenjuju se rečima: „najmanje 200 lica”.

U stavu 5. reči: „100 dodatno zaposlenih” zamenjuju se rečima: „200 dodatno zaposlenih”.

Član 27.

Član 50b briše se.

Član 28.

U članu 50v reči: „iz čl. 50a i 50b” zamenjuju se rečima: „iz člana 50a” a reči: „i člana 50b stav 1. tačka 3) ovog zakona, ili smanji procenat utvrđen u članu 50b stav 1. tačka 4)” brišu se.

Član 29.

U članu 50g reči: „iz čl. 50a i 50b” zamenjuju se rečima: „iz člana 50a” reči: „i člana 50b stav 1.” brišu se a reči: „u čl. 50a i 50b” zamenjuju se rečima: „u članu 50a”.

Član 30.

U članu 50đ reči: „iz čl. 50a i 50b” zamenjuju se rečima: „iz člana 50a” na oba mesta.

Član 31.

U članu 50e stav 1. reči: „iz čl. 50a, 50b i 50đ” zamenjuju se rečima: „iz čl. 50a i 50đ”.

Član 32.

U članu 50ž reči: „iz čl. 50a i 50b” zamenjuju se rečima: „iz člana 50a”.

Član 33.

U članu 50z reči: „iz čl. 50a i 50b” zamenjuju se rečima: „iz člana 50a”.

Član 34.

U članu 50i stav 1. reči: „iz čl. 48. i 48a” zamenjuju se rečima: „iz člana 48.” a reči: „iz čl. 50a i 50b” zamenjuju se rečima: „iz člana 50a”.

U stavu 3. reči: „iz čl. 50a i 50b” zamenjuju se rečima: „iz člana 50a”.

Član 35.

U članu 52. posle stava 2. dodaje se novi stav 3, koji glasi:

„Obaveza iz stava 2. ovog člana postoji samo u slučaju primene poreskog kredita iz stava 1. ovog člana.”

U dosadašnjem stavu 3, koji postaje stav 4, reči: „na dobit, odnosno na dividendu” zamenjuju se rečima: „na prihode od dividendi iz nerezidentne filijale u iznosu uvećanom za porez koji je njegova nerezidentna filijala platila u drugoj državi na dobit iz koje su isplaćene dividende”.

U dosadašnjem stavu 4, koji postaje stav 5, reči: „iz stava 3.” zamenjuju se rečima: „iz stava 4.”.

Član 36.

U članu 53. stav 1. procenat: „25%” zamenjuje se procentom: „10%”.

U stavu 3. procenat: „25%” zamenjuje se procentom: „10%”.

Član 37.

Član 53a menja se i glasi:

„Član 53a

Rezidentni obveznik koji iz druge države ostvari prihode od kamata, autorskih naknada, naknada po osnovu zakupa nepokretnosti i pokretnih stvari, kao i od dividendi koje ne ispunjavaju uslove da bi se na njih primenile odredbe člana 52. ovog zakona, na koje je plaćen porez po odbitku u toj drugoj državi, može umanjiti obračunati porez na dobit pravnih lica u Republici za iznos poreza po odbitku plaćenog u toj drugoj državi.

Ukoliko rezidentni obveznik koristi pravo na poreski kredit iz stava 1. ovog člana, prihodi od kamata, autorskih naknada, naknada po osnovu zakupa nepokretnosti i pokretnih stvari, kao i od dividendi koje ne ispunjavaju uslove da bi se na njih primenile odredbe člana 52. ovog zakona, ostvareni u drugoj državi, a po osnovu kojih se koristi pravo na poreski kredit iz stava 1. ovog člana, uključuju se u prihode rezidentnog pravnog lica u iznosu uvećanom za plaćeni porez po odbitku na kamate, autorske naknade, naknade po osnovu zakupa nepokretnosti i pokretnih stvari, kao i dividende koje ne ispunjavaju uslove da bi se na njih primenile odredbe člana 52. ovog zakona.

Poreski kredit iz stava 1. ovog člana može se koristiti za umanjenje obračunatog poreza rezidentnog pravnog lica u iznosu plaćenog poreza u drugoj državi, a najviše do iznosa koji bi se dobio primenom poreske stope iz člana 39. stav 2. ovog zakona na osnovicu koja odgovara iznosu od 40% ostvarenih prihoda iz stava 1. ovog člana na koje je u drugoj državi plaćen porez po odbitku i koji se shodno stavu 2. ovog člana uključuje u prihode rezidentnog obveznika.”

Član 38.

U članu 54. dodaje se stav 2, koji glasi:

„Ministar finansija će bliže urediti postupak ostvarivanja prava na otklanjanje dvostrukog oporezivanja predviđenih međunarodnim ugovorima o izbegavanju dvostrukog oporezivanja.”

Član 39.

U članu 59. st. 3. i 4. menjaju se i glase:

„U slučaju posrednog ili neposrednog posedovanja najmanje 25% akcija ili udela smatra se da postoji mogućnost kontrole nad obveznikom.

Mogućnost značajnijeg uticaja na poslovne odluke postoji, pored slučaja predviđenog u stavu 3. ovog člana i kada lice posredno ili neposredno poseduje najmanje 25% glasova u obveznikovim organima upravljanja.”

Posle stava 5. dodaju se st. 6. i 7, koji glase:

„Licima povezanim sa obveznikom smatraju se bračni ili vanbračni drug, potomci, usvojenici i potomci usvojenika, roditelji, usvojioci, braća i sestre i njihovi potomci, dedovi i babe i njihovi potomci, kao i braća i sestre i roditelji bračnog ili vanbračnog druga, lica koje je sa obveznikom povezano na način predviđen u st. 3. i 4. ovog člana.

Izuzetno od st. 2. do 6. ovog člana, licem povezanim sa obveznikom smatra se i svako nerezidentno pravno lice iz jurisdikcije sa preferencijalnim poreskim sistemom.”

Član 40.

Član 60. menja se i glasi:

„Član 60.

Obveznik je dužan da transakcije iz člana 59. stav 1. ovog zakona posebno prikaže u svom poreskom bilansu.

U svom poreskom bilansu obveznik je, u smislu stava 1. ovog člana, dužan da posebno prikaže kamatu po osnovu depozita, zajma, odnosno kredita, do nivoa propisanog odredbama člana 62. ovog zakona.

Obveznik je dužan da uz poreski bilans priloži dokumentaciju u okviru koje i na način koji propiše ministar finansija, zajedno sa transakcijama iz člana 59. stav 1. ovog zakona i st. 1. i 2. ovog člana, posebno prikazuje vrednost istih transakcija po cenama koje bi se ostvarile na tržištu takvih ili sličnih transakcija da se nije radilo o povezanim licima (princip „van dohvata ruke”).

U smislu stava 3. ovog člana, za potrebe prikazivanja vrednosti transakcije sa povezanim licem po transfernoj ceni i njene vrednosti po ceni utvrđenoj po principu „van dohvata ruke” dozvoljena je, kada je to primereno okolnostima slučaja, primena objedinjenog pristupa za veći broj pojedinačnih transakcija, odnosno razloženog pristupa u slučaju složenih transakcija, gde je jednom transakcijom obuhvaćen veći broj pojedinačnih transakcija.

U slučaju da se obveznikova transferna cena po osnovu transakcije sa pojedinačnim povezanim licem razlikuje od cene te transakcije utvrđene primenom principa „van dohvata ruke”, on je dužan da u poresku osnovicu uključi:

1) iznos pozitivne razlike između prihoda po osnovu transakcije po ceni utvrđenoj primenom principa „van dohvata ruke” i prihoda po osnovu te transakcije po transfernoj ceni, ili

2) iznos pozitivne razlike između rashoda po osnovu te transakcije po transfernoj ceni i rashoda po osnovu te transakcije po ceni utvrđenoj primenom principa „van dohvata ruke”.

U slučaju kada je kod određivanja cene transakcije po principu „van dohvata ruke” utvrđen njen raspon, smatra se da se transferna cena te transakcije ne razlikuje od njene cene po principu „van dohvata ruke” ukoliko se vrednost transferne cene nalazi u okviru tog raspona.

U slučaju kada je kod cene transakcije po principu „van dohvata ruke” utvrđen njen raspon, a vrednost transferne cene transakcije je izvan tog raspona, cena po principu „van dohvata ruke” za potrebe primene stava 5. ovog člana je jednaka središnjoj vrednosti utvrđenog raspona.

Ministar finansija može predvideti slučajeve u kojima je dozvoljeno umanjeње iznosa koji se u skladu sa stavom 5. ovog člana uključuje u poresku osnovicu po osnovu transakcije između poreskog obveznika i određenog povezanog lica, s tim da to umanjeње ne može dovesti do umanjeња poreske osnovice obveznika ispod iznosa koji bi bio utvrđen po osnovu njene transferne cene.

Obveznik može umanjiti poresku osnovicu po osnovu transakcija sa povezanim licima samo u slučaju primene odgovarajućih odredbi međunarodnih ugovora o izbegavanju dvostrukog oporezivanja.

Obaveze iz st. 1. do 9. ovog člana odnose se i na transakcije između stalne poslovne jedinice iz člana 4. ovog zakona i njene nerezidentne centrale.”

Član 41.

Član 61. menja se i glasi:

„Član 61.

Kod utvrđivanja cene transakcije po principu „van dohvata ruke”, koriste se sledeće metode:

- 1) metoda uporedive cene na tržištu;
- 2) metoda cene koštanja uvećane za uobičajenu zaradu (metoda troškova uvećanih za bruto maržu);
- 3) metoda preprodajne cene;
- 4) metoda transakcione neto marže;
- 5) metoda podele dobiti;
- 6) bilo koja druga metoda kojom je moguće utvrditi cenu transakcije po principu „van dohvata ruke”, pod uslovom da primena metoda prethodno navedenih u ovom stavu nije moguća ili da je ta druga metoda primerenija okolnostima slučaja od metoda prethodno navedenih u ovom stavu.

Prilikom utvrđivanja cene transakcije po principu „van dohvata ruke” koristi se ona metoda koja najviše odgovara okolnostima slučaja, pri čemu je moguće koristiti i kombinaciju više metoda kada je to potrebno.

Za potrebe utvrđivanja iznosa kamate koja bi se po principu „van dohvata ruke” obračunavala na zajmove, odnosno kredite između povezanih lica, ministar

finansija može propisati iznose kamatnih stopa za koje će se smatrati da su u skladu sa principom „van dohvata ruke”.

Poreski obveznik ima pravo da umesto iznosa kamatne stope iz stava 1. ovog člana za potrebe utvrđivanja iznosa kamatne stope koja bi se po principu „van dohvata ruke” obračunavala na zajam odnosno kredit sa povezanim licima, primeni opšta pravila o utvrđivanju cene transakcije po principu „van dohvata ruke” iz čl. 60. i 61. st. 1. i 2. ovog zakona.

Poreski obveznik koji se odluči da iskoristi pravo predviđeno u stavu 4. ovog člana, dužan je da opšta pravila o utvrđivanju cene transakcije po principu „van dohvata ruke” iz čl. 60. i 61. st. 1. i 2. ovog zakona primeni na sve zajmove, odnosno kredite sa povezanim licima.

Ukoliko poreski obveznik odluči da iskoristi pravo predviđeno u stavu 4. ovog člana, poreska uprava, za potrebe utvrđivanja iznosa kamate koja bi se po principu „van dohvata ruke” obračunavala na zajmove, odnosno kredite između tog obveznika i sa njima povezanih lica nije vezana iznosima kamatnih stopa iz stava 3. ovog člana.”

Član 42.

Posle člana 61. dodaje se član 61a, koji glasi:

„Član 61a

„Ministar finansija će, oslanjajući se na izvore vezane za oporezivanje transakcija između povezanih lica Organizacije za ekonomsku saradnju i razvoj (OECD), kao i drugih međunarodnih organizacija, bliže urediti primenu odredbi člana 10a i čl. 59. do 61. ovog zakona.”

Član 43.

U članu 62. stav 1. posle reči: „banci” dodaju se reči: „i privrednom društvu koje obavlja delatnost finansijskog lizinga u skladu sa propisima koji uređuju finansijski lizing (u daljem tekstu: davalac finansijskog lizinga)”.

U stavu 2. posle reči: „banke” dodaju se reči: „i davaoce finansijskog lizinga”.

Član 44.

U članu 63. stav 2. reči: „i one finansijske izveštaje koje je dužan da podnese nadležnom organu u skladu sa propisima kojima se uređuje računovodstvo i revizija (bilans stanja, bilans uspeha, izveštaj o tokovima gotovine, izveštaj o promenama na kapitalu i dr.), drugu” brišu se.

Stav 3. menja se i glasi:

„Poreska prijave podnosi se u roku od 180 dana od dana isteka perioda za koji se utvrđuje poreska obaveza, osim u slučaju statusnih promena, likvidacije ili stečaja poreskog obveznika, kada se podnosi u roku od 15 dana od dana isteka roka propisanog za podnošenje finansijskih izveštaja.”

Član 45.

Član 65. briše se.

Član 46.

U članu 67. stav 1. menja se i glasi:

„Poreski obveznik tokom godine porez na dobit plaća u vidu mesečnih akontacija, čiju visinu utvrđuje na osnovu oporezive dobiti koja ne sadrži kapitalne dobitke i gubitke, a koja je iskazana u poreskoj prijavi za prethodnu godinu, odnosno prethodni poreski period, i u kojoj se iskazuju i podaci od značaja za utvrđivanje visine akontacije u tekućoj godini.”

Član 47.

U članu 70a stav 1. reči: „stav 5.” zamenjuju se rečima: „stav 6.”.

Član 48.

U članu 71. stav 1. reči: „st. 1. i 2.” zamenjuju se rečima: „st. 1, 2. i 3.”.

Član 49.

U članu 111. stav 5. posle reči: „novčane kazne” dodaju se zapeta i reči: „kao i troškove poresko-prekršajnog postupka.”.

Član 50.

U članu 112. stav 1. reči: „od 100.000 do 1.000.000” zamenjuju se rečima: „od 100.000 do 2.000.000”.

U tački 3) reči: „u skladu sa principom “van dohvata ruke” (član 60)” zamenjuje se rečima: „po transfernim cenama (član 60. st. 1. i 2.)”.

U tački 5) reči: „(čl. 34, 63, 65. i 70.)” zamenjuju se rečima: „(čl. 34, 63. i 70.)”.

U tački 9) tačka na kraju zamenjuje se tačkom i zapetom.

Dodaje se tačka 10) koja glasi:

„10) ako propusti da priloži ili dopuni dokumentaciju iz člana 60. stav 3. ovog zakona u roku koji mu je ostavljen opomenom iz člana 112a ovog zakona.”

Član 51.

Posle člana 112. dodaje se član 112a, koji glasi:

„Član 112a

U slučaju da poreski obveznik propusti da priloži uz poreski bilans dokumentaciju iz člana 60. stav 3. ovog zakona, odnosno priloži je u

Član 52. nepotpunom obliku, nadležni poreski organ će mu izdati opomenu i naložiti da to učini ili da je dopuni u roku koji ne može biti kraći od 30 niti duži od 90 dana od dana dostavljanja opomene.”

U članu 2. stav 2. i članu 3. stav 2. reč: „sedište” zamenjuje se rečju: „mesto”.

Član 53.

Poreski obveznik koji je do 31. decembra 2012. godine ostvario pravo na poreske podsticaje iz čl. 45, 48a, 50a i 50b Zakona o porezu na dobit pravnih lica („Službeni glasnik RS”, br. 25/01, 80/02, 80/02-dr. zakon, 43/03, 84/04, 18/10 i 101/11) i iskazao podatke u poreskom bilansu i poreskoj prijavi za 2012. godinu, može to pravo da koristi do isteka roka i na način propisan tim zakonom.

Član 54.

Poreski obveznik koji do 31. decembra 2012. godine nije ispunio uslove za ostvarivanje prava na poreski podsticaj iz člana 50a Zakona o porezu na dobit

pravnih lica („Službeni glasnik RS”, br. 25/01, 80/02, 80/02-dr. zakon, 43/03, 84/04, 18/10 i 101/11), navedeni poreski podsticaj koristi pod uslovima utvrđenim propisima koji važe od 1. januara 2013. godine.

Član 55.

Propise iz čl. 1, 15, 38. i 42. ovog zakona, ministar finansija doneće najkasnije u roku od šest meseci od dana stupanja na snagu ovog zakona.

Član 56.

Odredbe ovog zakona primenjuju se na utvrđivanje, obračunavanje i plaćanje poreske obaveze počev za 2013. godinu, a odredbe čl. 1, 6, 7, 15, 18, 19, 22, 47. i 48. ovog zakona primenjuju se od narednog dana od dana stupanja na snagu ovog zakona.

Akontaciju poreza na dobit pravnih lica za 2013. godinu, koja se utvrđuje u poreskoj prijavi za 2012. godinu, obveznik utvrđuje i plaća primenom stope iz člana 17. ovog zakona.

Do početka plaćanja mesečne akontacije u skladu sa stavom 2. ovog člana, obveznik plaća akontaciju, počev za januar 2013. godine do početka plaćanja akontacije utvrđene u poreskoj prijavi za 2012. godinu, u visini koja odgovara iznosu akontacije obračunate za mesec decembar 2012. godine, uvećanom za 50%.

Član 57.

Obveznik koji porez utvrđuje za poreski period različit od kalendarske godine dužan je da akontaciju za januar 2013. godine i svaki naredni mesec 2013. godine do isteka poreskog perioda u 2013. godini uveća za 50%.

Za poreski period koji je započeo u 2012. godini i koji ističe u 2013. godini, obveznik iz stava 1. ovog člana poreski bilans podnosi u skladu sa odredbama ovog zakona, a konačnu poresku obavezu obračunava primenjujući poresku stopu koja predstavlja ponderisani prosek poreskih stopa od 10% i 15%.

Ponderisana prosečna poreska stopa iz stava 2. ovog člana obračunava se tako što se iznos dobijen množenjem broja 10 i broja meseci poreskog perioda tokom kalendarske 2012. godine sabere sa iznosom dobijenim množenjem broja 15 i broja meseci poreskog perioda tokom kalendarske 2013. godine, tako dobijeni iznos podeli sa 12 i doda oznaka %.

Član 58.

Ovaj zakon stupa na snagu osmog dana od dana objavljivanja u „Službenom glasniku Republike Srbije”.

OBRAZLOŽENJE

I. USTAVNI OSNOV ZA DONOŠENJE ZAKONA

Ustavni osnov za donošenje ovog zakona sadržan je u odredbama člana 97. stav 1. tač. 6. i 15. Ustava Republike Srbije, prema kojima Republika Srbija, između ostalog, uređuje i obezbeđuje poreski sistem i finansiranje ostvarivanja prava i dužnosti Republike Srbije, utvrđenih Ustavom i zakonom.

II. RAZLOZI ZA DONOŠENJE ZAKONA

• *Problemi koje zakon treba da reši, odnosno ciljevi koji se postižu donošenjem zakona*

U okviru daljih aktivnosti na sprovođenju reforme poreskog sistema, a u skladu sa ekonomskom politikom Vlade Republike Srbije, predlaže se, između ostalog, donošenje Predloga zakona o izmenama i dopunama Zakona o porezu na dobit pravnih lica.

Razlozi za donošenje ovog zakona sadržani su prvenstveno u potrebi stvaranja uslova za povećanje priliva i naplate javnih prihoda po osnovu poreza na dobit pravnih lica. U tom smislu, predlaže se povećanje stope poreza na dobit pravnih lica sa dosadašnjih 10% na 15 %.

Imajući u vidu da je Zakonom propisan veliki broj poreskih podsticaja (čijom primenom se umanjuje iznos obračunatog poreza na dobit, a samim tim i prihod budžeta po osnovu ovog poreskog oblika), ovim zakonom se predlaže ukidanje pojedinih poreskih podsticaja.

Značajna novina, koja se uvodi u sistem oporezivanja dobiti pravnih lica, predstavlja definisanje jurisdikcija sa preferencijalnim poreskim sistemom, odnosno nerezidentnih obveznika iz jurisdikcija sa preferencijalnim poreskim sistemom.

Takođe, predlaže se uvođenje oporezivanja porezom po odbitku naknada koje po osnovu usluga ostvari nerezidentno pravno lice iz jurisdikcija sa preferencijalnim poreskim sistemom od rezidentnog pravnog lica (po stopi od 25%).

Donošenjem ovog zakona će biti rešene pojedine nejasnoće u primeni, a koje se, između ostalog, odnose na iskazivanje cena transakcija među povezanim licima (transferne cene), pa se, s tim u vezi, predlaže nekoliko metoda koje se koriste prilikom utvrđivanja transfernih cena, obaveza podnošenja dokumentacije kojom se dokazuju transakcije među povezanim licima, kao i vrednost istih transakcija da se nije radilo o povezanim licima, uz propisivanje kaznenih odredbi koje bi se primenjivale u slučaju da obveznik ne priloži dokumentaciju kojom to dokazuje.

Pored toga, rešiće se i određeni drugi problemi u oporezivanju obveznika, kao što je pitanje oporezivanja imovine obveznika u likvidaciji, koja preostane posle podmirenja poverilaca (likvidacioni ostatak) iznad vrednosti uloženog kapitala, kao i pitanje koja se odnosi na izuzimanje prihoda obveznika ostvarenog po osnovu kapitalnog dobitka iz obračuna mesečnih akontacija.

U cilju pojednostavljivanja postupka oporezivanja, predlažu se izmene koje se odnose na mogućnost podnošenja poreske prijave u roku od 180 dana od dana isteka perioda za koji se utvrđuje poreska obaveza, što je duži rok u odnosu na propisani prema važećem zakonskom rešenju. Takođe, predlaže se brisanje obaveze da uz poresku prijavu i poreski bilans obveznik podnosi finansijske izveštaje (npr. bilans stanja, bilans uspeha), što će, u mnogome, doprineti smanjenju „papirologije” i jeftinijoj komunikaciji između poreskog organa i obveznika.

Sem toga, u cilju postizanja što veće doslednosti u primeni Zakona, radi primene njegovih odredaba uz što manje tumačenja, vrše se i druge izmene koje su ocenjene potrebnim za adekvatniju i efikasniju primenu Zakona, kao i određena pravna i jezička, odnosno terminološka preciziranja u pojedinim odredbama Zakona.

U tom smislu, osnovna sadržina i ciljevi koji treba da se ostvare donošenjem ovog zakona su sledeći:

- povećanje budžetskih prihoda i to povećanjem stope poreza na dobit pravnih lica sa 10% na 15%;

- ukidanje pojedinih poreskih podsticaja što dovodi do veće neutralnosti poreske politike;

- sveobuhvatniji način uređenja poreskog tretmana transakcija sa nerezidentnim pravnim licem iz jurisdikcija sa preferencijalnim poreskim sistemom;

- propisivanje obaveze plaćanja poreza po odbitku na prihod nerezidentnih obveznika iz jurisdikcija sa preferencijalnim poreskim sistemom ostvarenih po osnovu usluga koje su pružene, ili se pružaju, ili će biti pružene;

- povećanje iznosa rashoda koji se priznaju po osnovu reklame i propagande;

- sveobuhvatniji način propisivanja obaveze utvrđivanja transfernih cena;

- produžavanje roka za podnošenje poreskih prijava, i dr.

- *Razmatrane mogućnosti da se problemi reše bez donošenja zakona*

Imajući u vidu da je reč o elementima sistema i politike javnih prihoda koji se, saglasno odredbama Zakona o budžetskom sistemu („Službeni glasnik RS”, br. 54/09, 73/10, 101/10 i 93/12), uvode zakonom, to znači da se izmene i dopune tih elemenata mogu vršiti samo zakonom. Prema tome, kako se materija koja se uređuje ovim zakonom odnosi na oporezivanje dobiti pravnih lica i spada u zakonodavnu regulativu, nije razmatrano, niti je bilo osnova za razmatranje njenog uređenja drugim zakonom ili podzakonskim aktom.

- *Zašto je donošenje zakona najbolje rešenje datog problema*

S obzirom da se radi o zakonskoj materiji, određena postojeća zakonska rešenja jedino je i moguće menjati i dopunjavati donošenjem zakona, tj. izmenama i dopunama zakona.

Uređivanjem poreskopravne materije zakonom, daje se doprinos pravnoj sigurnosti i obezbeđuje dostupnost javnosti u pogledu vođenja poreske politike, s obzirom da se zakon kao opšti pravni akt objavljuje i stvara jednaka prava i obaveze za sve subjekte koji se nađu u istoj poreskopravnoj situaciji.

III. OBJAŠNJENJE OSNOVNIH PRAVNIH INSTITUTA I POJEDINAČNIH REŠENJA

Uz član 1. Za potrebe ovog zakona, definiše se pojam „jurisdikcija sa preferencijalnim poreskim sistemom”, a ministru nadležnom za poslove finansija daje se ovlašćenje za donošenje liste jurisdikcija za koje se može smatrati da imaju preferencijalni poreski sistem (tzv. „poreski rajevi”). U predlogu norme je upotrebljen izraz „jurisdikcija” zato što značajan broj tzv. poreskih rajeva nisu države, već zavisne teritorije drugih država sa sopstvenim poreskim suverenitetom. Nerezidentno pravno lice iz jurisdikcije sa preferencijalnim poreskim sistemom je podvrgnuto posebnim pravilima u okviru odredbi o transfernim cenama i porezu po odbitku, koja za cilj imaju sprečavanje uočenih oblika izbegavanja plaćanja poreza. Da bi se određeno pravno lice smatralo „nerezidentnim pravnim licem iz jurisdikcije sa preferencijalnim

poreskim sistemom” ono mora da ispuni jedan od četiri alternativno postavljena uslova koja su propisana ovim članom zakona.

Uz član 2. Vršiti se preciziranje u smislu da se ispravke vrednosti pojedinačnih potraživanja od lica kome se istovremeno duguje ne priznaju kao rashod u poreskom bilansu obveznika, ali samo do iznosa obaveze prema licu kome se istovremeno duguje. Takođe, vrši se pojašnjenje člana 7a stav 1. tačka 4) Zakona, imajući u vidu da se bilo koji troškovi koji nisu dokumentovani ne mogu priznati kao rashod u poreskom bilansu obveznika, shodno odredbi tačke 1. istog člana Zakona, tako da nije potrebno propisivati posebno pravilo vezano za poklone i druge rashode za reklamu i propagandu. Takođe, precizira se da se zatezne kamate među povezanim licima ne priznaju kao rashod u poreskom bilansu obveznika, s obzirom da je kašnjenje u plaćanju između povezanih lica suprotno načelu ekonomske suštine i da njihovo obračunavanje predstavlja mogući oblik izbegavanja plaćanja poreza, naročito u prekograničnim odnosima.

Uz član 3. Predloženim rešenjem omogućeno je priznavanje poreske amortizacije i za ona materijalna sredstva (koja ispunjavaju uslove za priznavanje stalnih sredstava u skladu sa usvojenom računovodstvenom politikom obveznika, MRS, odnosno MSFI i propisima o računovodstvu, kao npr. ambalaža), ali nisu ispunjavala uslov koji je bio propisan ovom odredbom, a odnosio se na limitiranje iznosa pojedinačne nabavne vrednosti tih sredstava u momentu nabavke. Predloženim brisanjem navedenog ograničenja, rashod po osnovu poreske amortizacije (koji se do sada nije priznavao) priznaje se i za ovu vrstu stalnih sredstava.

Uz član 4. Preciziraju se uslovi pod kojima se utvrđuje osnovica za poresku amortizaciju stalnog sredstva nabavljenog od povezanog lica. Ovaj član Zakona ima za cilj sprečavanje ostvarivanja nelegitimnih pogodnosti koje mogu nastati kroz promet stalnih sredstava između povezanih lica, gde kupac stalnog sredstva plaćanjem cene koja je veća od one koja bi se ostvarila pod tržišnim uslovima obezbeđuje višu osnovicu za amortizaciju, pa samim time i veće poreske rashode, od onih koji bi se mogli očekivati da je stalno sredstvo nabavljeno od nepovezanog lica.

Uz član 5. Izmena člana 15. stav 1. Zakona ima za cilj da obuhvati i ustanove socijalne zaštite kao što su domovi za decu i slično, a koji su osnovani u skladu sa Zakonom o socijalnoj zaštiti, s obzirom na drugačiju registraciju kojoj su podvrgnuti u odnosu na humanitarne organizacije.

S obzirom na visok stepen ograničenja priznavanja izdataka za reklamu i propagandu u poreskom bilansu obveznika (a uzimajući u obzir uporedna rešenja u ovoj oblasti), kao i predloženo povećanje poreske stope sa 10% na 15%, ali, istovremeno, i vodeći računa o poreskim prihodima Republike Srbije, predlaže se povećanje iznosa u kome se izdaci obveznika učinjeni na ime reklame i propagande mogu priznati kao rashod u poreskom bilansu, i to sa 5% na 10% od ukupnog prihoda poreskog obveznika.

Uz član 6. Predloženom izmenom vrši se preciziranje načina priznavanja rashoda po osnovu otpisa potraživanja. Naime, izmenama i dopunama člana 16. Zakona se olakšavaju uslovi za otpis potraživanja imajući u vidu dužinu trajanja sudskih postupaka u Republici Srbiji, pri čemu se predviđa i posebno pravilo za otpis onih potraživanja kod kojih ne postoji ekonomska opravdanost pokušaja naplate sudskim putem. Takođe, novim stavom ovog člana Zakona, precizira se da sva otpisana, ispravljena i druga potraživanja koja nisu priznata kao rashod, a koja se kasnije naplate, u momentu naplate ne ulaze u prihode poreskog obveznika, čime se otklanja opasnost od dvostrukog oporezivanja tih prihoda poreskog obveznika.

Uz član 7. Predložena izmena člana 22a Zakona predstavlja njegovo usaglašavanje sa datim tumačenjima ovog člana od strane nadležnog ministarstva i otklanja nedoumice koje su se javljale u njegovoj dosadašnjoj primeni.

Uz član 8. Predložena izmena ima za cilj preciziranje nabavne vrednosti imovine u odnosu na koju se ne priznaju rashodi obezvređenja nastali naknadnom procenom imovine izvršenom u skladu sa propisima o računovodstvu i MRS, odnosno MSFI.

Uz član 9. Ovim članom predlaže se brisanje člana 24. Zakona, imajući u vidu da je pitanje priznavanja prihoda od kamata i pripadajućih troškova, po osnovu zajma (ili kredita) datog svom povezanom licu, bliže uređeno čl. 60. i 61. Zakona.

Uz član 10. Vršiti se preciziranje u članu 25. Zakona, u smislu da i prihod obveznika, ostvaren po osnovu dividendi iz člana 35. Zakona, ne ulazi u osnovicu za oporezivanje. Takođe, predlaže se da se iz osnovice za oporezivanje porezom na dobit pravnih lica izuzmu prihodi koje ostvaruju rezidentna pravna lica od kamata po osnovu dužničkih hartija od vrednosti čiji je izdavalac, u skladu sa zakonom, Republika Srbija, autonomna pokrajina, jedinica lokalne samouprave ili Narodna banka Srbije. Na ovaj način vrši se izjednačavanje poreskog tretmana prihoda koje po istom osnovu ostvaruju fizička lica, u skladu sa propisima koji uređuju oporezivanje dohotka građana.

Uz član 11. Ovim članom vrši se preciziranje člana 27. Zakona, u smislu da se kapitalni dobitak ostvaruje samo prodajom imovine (nepokretnosti i prava industrijske svojine) koju je obveznik koristio za obavljanje delatnosti, odnosno koje, kada su u pitanju akcije i hartije od vrednosti, predstavljaju (saglasno relevantnim propisima) dugoročne finansijske plasmane. Ovakvo predloženo zakonsko rešenje u skladu je sa stavovima koje je Ministarstvo finansija i privrede dalo po ovim pitanjima.

Uz član 12. Poreski obveznik je dužan da sam primeni tržišnu cenu po pravilima o transfernim cenama, a poreski organ kontroliše transferne cene pa i u slučaju kapitalnog dobitka. S tim u vezi, predlaže se izmena ovog člana, imajući u vidu da važeće zakonsko rešenje upućuje na sistem utvrđivanja poreza po rešenju, što više nije slučaj.

Uz član 13. Vršiti se preciziranje u smislu pozivanja na stav iz člana 30. Zakona.

Uz član 14. Vršiti se potrebno pojašnjenje odredbe člana 31. Zakona, u cilju otklanjanja eventualnih nedoumica u slučaju prodaje imovine i odlaganja obračunavanja kapitalnog dobitaka.

Uz član 15. Predlaže se da se imovina koja preostane nakon sprovedenog likvidacionog postupka iznad vrednosti uloženog kapitala smatra dividendom osnivača, odnosno članova društva. Naime, izmenama člana 35. Zakona, likvidacioni ostatak iznad vrednosti uloženog kapitala dobija poreski tretman dividende koju ostvaruju članovi privrednog društva u likvidaciji, čime se otklanja nedoumica u pogledu obveznika poreza po osnovu tih prihoda, što prema prethodnom rešenju nije bilo dovoljno jasno, a što je dovelo do značajnih problema u primeni. Za razliku od kapitalnih dobitaka, poreski tretman dividende će omogućiti oporezivanje i u slučaju primene ugovora o izbegavanju dvostrukog oporezivanja.

Uz član 16. Predlaže se brisanje člana 36. Zakona iz razloga navedenih u obrazloženju uz prethodni član.

Uz član 17. Predlaže se povećanje stope poreza na dobit sa dosadašnjih 10% na 15 %, iz razloga stvaranja uslova za veći priliv budžetskih sredstava, kao i upodobljavanja sa visinom stope kojom se oporezuju prihodi od rada i kapitala sa stanovišta oporezivanja prihoda fizičkih lica i preduzetnika. Odricanje Republike

Srbije od poreskih prihoda kroz propisivanje jedne od najnižih nominalnih, ali i efektivnih stopa poreza na dobit pravnih lica nisu dovela do željenih rezultata u meri koja bi im bila srazmerna. S obzirom na razmere ekonomske krize u kojoj se Republika Srbija nalazi, a u odsustvu željenih posledica, poreska stopa poreza na dobit se uvećava sa 10% na 15%, pri čemu ona ostaje u grupi najnižih stopa ovog poreskog oblika u Evropi.

Uz član 18. Ovim članom predlaže se uvođenje poreza po odbitku na prihode nerezidentnog pravnog lica iz jurisdikcija sa preferencijalnim poreskim sistemom ostvarenog od rezidentnog pravnog lica, po osnovu naknada za usluge i to po stopi od 25%.

Uz član 19. Vršiti se potrebno usklađivanje saglasno izvršenom izmenom u prethodnom članu. Takođe, predlaže se da, ukoliko je prilikom isplate prihoda nerezidentnom obvezniku (a usled nedostatka potvrde o rezidentnosti) obračunat i plaćen porez po odbitku po stopi od 20%, a nerezidentni obveznik naknadno dostavi potvrdu, razlika plaćenog poreza i poreza koji bi bio plaćen primenom niže stope iz ugovora o izbegavanju dvostrukog oporezivanja, smatra se više plaćenim porezom.

Uz član 20. Vršiti se potrebno usklađivanje u skladu sa predloženim izmenama Zakona u delu poreskih podsticaja.

Uz član 21. Predlaže se brisanje poreskog podsticaja za koncesiona ulaganja, uz napomenu da se ova olakšica, u praksi, nije primenjivala.

Uz član 22. Predlaže se brisanje poreskog podsticaja, iz razloga povećanja budžetskih sredstava. Naime, Zakonom o izmenama i dopunama Zakona o porezu na dobit pravnih lica („Službeni glasnik RS”, broj 101/11 – u daljem tekstu Zakon o izmenama i dopunama Zakona o porezu na dobit), uveden je poreski podsticaj za korisnike slobodnih zona koji se bave proizvodnom delatnošću (u slobodnoj zoni), u smislu umanjenja obračunatog poreza na dobit pravnih lica u iznosu od 100%, za dobit ostvarenu obavljanjem proizvodne delatnosti u slobodnoj zoni.

Prilikom donošenja Zakona o izmenama i dopunama Zakona o porezu na dobit iz 2011. godine, bila je izražena namera zakonodavca da uvođenjem poreskog podsticaja (u vidu oslobađanja od poreza na dobit prihoda ostvarenog obavljanjem proizvodne delatnosti u slobodnoj zoni) podstakne ciljeve programa jačanja slobodnih zona. Međutim, imajući u vidu da se broj slobodnih zona iz godine u godinu povećava, a da to povećanje nije praćeno očekivanim razvojem, u smislu značajnijeg ostvarenja privrednog razvoja koji bi obezbedio konkurentnost i bolje ekonomske rezultate privrede, veće direktne investicije, podizanje životnog standarda stanovništva, kao i stvaranje pogodne infrastrukture i drugih uslova koji podstiču privredni razvoj (povećanje proizvodnje, izvoza i deviznog priliva, otvaranje novih radnih mesta, transfer novih tehnologija i dr.), uključujući i indirektni efekat na celokupnu privredu, preko saradnje privrednih društava iz slobodnih zona sa privrednim društvima i ostalim privrednim subjektima van zone, postavilo se pitanje opravdanosti uvedenog poreskog podsticaja koji bi (kao odricanje od potencijalnog poreskog prihoda), za posledicu imao negativne efekte na budžet Republike Srbije.

Takođe, Zakon o izmenama i dopunama Zakona o porezu na dobit iz 2011. godine nije utvrdio jasne kriterijume koji bi, u vidu zaštitnih mehanizama sprečili moguće zloupotrebe koje bi mogle da se manifestuju kroz iskazivanje i oslobađanje od poreza na dobit i onih prihoda koji su ostvareni u slobodnoj zoni, ali nisu nastali obavljanjem proizvodne delatnosti (već neke druge, npr. uslužne), što bi uticalo na dodatno povećanje (već) očekivanih negativnih efekata na budžet Republike Srbije, pa je, s tim u vezi, u okviru poreske reforme koja je u toku, predloženo ukidanje ovog poreskog podsticaja za slobodne zone.

Kako postupak ostvarivanja prava na ovo poresko oslobođenje nije ni započet, predloženo ukidanje poreskog podsticaja odnosilo bi se i na 2012. godinu, imajući pri tom u vidu da je, usled nedostajućih sredstava u budžetu Republike Srbije, sve evidentnija potreba za stvaranjem uslova koji treba da dovedu do povećanja priliva i naplate javnih prihoda po osnovu poreza na dobit pravnih lica, uz napomenu da dosadašnji razvoj većine slobodnih zona u Republici Srbiji nije ispunio očekivanja.

Uz član 23. Predlaže se brisanje poreskog podsticaja, iz razloga povećanja budžetskih sredstava.

Uz član 24. Iz već navedenih budžetskih razloga, kod opšteg investicionog kredita (iz člana 48. Zakona) predloženo je smanjenje iznosa poreskog kredita sa 50% na iznos od 33% od obračunatog poreza, dok za mala pravna lica iznos poreskog kredita koji se može koristiti u poreskom periodu ostaje nepromenjen (70% od obračunatog poreza u godini u kojoj je izvršeno ulaganje).

Uz član 25. Predlaže se brisanje poreskog podsticaja, iz razloga povećanja budžetskih sredstava.

Uz član 26. Kod tzv. velikog poreskog podsticaja (član 50a Zakona) po osnovu koga se obveznik može osloboditi plaćenja poreza na dobit u periodu od deset godina, predloženo je da se (umesto dosadašnjih 800 miliona dinara) iznos ulaganja po osnovu koga se stiče pravo na poreski podsticaj, poveća na jednu milijardu, čime se vrši vrednosno usklađivanje visine ulaganja u osnovna sredstava obveznika, s obzirom da je postojeći iznos utvrđen 2010. godine. Takođe, broj novozaposlenih radnika, što je drugi uslov za sticanje prava na ovaj poreski podsticaj, povećava se (sa dosadašnjih 100) na 200 lica.

Uz član 27. Predlaže se brisanje poreskog podsticaja, iz razloga povećanja budžetskih sredstava.

Uz čl. 28.- 34. Vršiti se potrebno usaglašavanje čl. 50v, 50g, 50đ, 50e, 50ž, 50z i 50i sa predloženim izmenama i dopunama zakona.

Uz član 35. Precizira se da je najveći iznos poreskog kredita (u članu 52. Zakona) koji rezidentno matično društvo može iskoristiti po osnovu poreza po odbitku koji je plaćen na dividende ostvarne od nerezidentne filijale i poreza koji je nerezidentna filijala platila na dobit iz koje je dividenda isplaćena jednak porezu koji bi obveznik bio dužan da plati primenom opšte stope poreza na dobit pravnih lica na osnovicu koja je jednaka ostvarenoj bruto dividendi uvećanoj za porez na dobit iz koje je isplaćena ta dividenda.

Uz član 36. Predlaže se smanjenje procenta povezanosti koji se zahteva za postojanje prava na poreski kredit iz člana 52. Zakona, čime se naše zakonodavstvo usaglašava sa pravom EU u smislu šta predstavlja portfolio investiciju (u pravu EU prag je spušten sa 25% na 10% - vidi Parent Subsidiary Directive).

Uz član 37. Ovim članom predlaže se da se pravo na poreski kredit za porez po odbitku plaćen u drugoj državi proširi na sve rezidentne obveznike i za sve oblike prihoda koji bi prema propisima Republike Srbije bili podvrgnuti porezu po odbitku i to bez obzira na povezanost između rezidentnog obveznika i inostranog isplatioca prihoda

Uz član 38. Vršiti se potrebne izmene i dopune člana 54. Zakona, u cilju otklanjanja nejasnoća kada je u pitanju primena poreskog kredita, odnosno izuzimanja predviđenih međunarodnim ugovorima o izbegavanju dvostrukog oporezivanja.

Uz član 39. Ovim članom preciziraju se svojstva povezanosti za svrhu utvrđivanja transfernih cena. Naime, odredbe o povezanim licima u članu 59. se menjaju tako da se prag povezanosti spušta sa 50% akcija ili udela, odnosno glasova u obveznikovim organima upravljanja na 25%, što je u skladu sa brojnim uporednim rešenjima, ali se uklanja mogućnost da se obveznik smatra povezanim licem zato što poseduje pojedinačno najveći deo akcija ili udela, odnosno glasova u obveznikovim organima upravljanja, koji je mogao da dovede i do apsurdnih slučajeva povezanosti po osnovu vlasništva nad npr. 1% akcija.

Uvodi se novi stav člana 59. Zakona, kojim se propisuje da se licima povezanim sa obveznikom smatraju i članovi porodice lica koje je sa obveznikom povezano po osnovu posrednog ili neposrednog kvalifikovanog vlasništva nad akcijama i udelima, odnosno glasovima u obveznikovim organima upravljanja. Na ovaj način se otvara mogućnost (koja je do sada postojala isključivo na osnovu odredaba zakona koji uređuje poriski postupak i poresku administraciju) redovne kontrole transakcija između članova porodice posrednog ili neposrednog vlasnika obveznika poreza na dobit pravnih lica i tog poreskog obveznika, kod kojih su uočeni slučajevi mogućih oblika izbegavanja poreza.

Uz član 40. Predlaže se način iskazivanja transakcija sa povezanim licima, kao i obavezu podnošenja dokumentacije kojom se, zajedno sa transakcijama sa povezanim licima prikazuje vrednost istih transakcija po cenama koje bi se ostvarile na tržištu istih transakcija da se nije radilo o povezanim licima („princip van dohvata ruke”). Naime, odredbe člana 60. Zakona menjaju tako da odslikavaju najbolja uporedna rešenja, prvenstveno sadržana u Smernicama OECD o primeni pravila o transfernim cenama za multinacionalne korporacije i poreske uprave.

Stavom 3. ovog člana se uvodi obaveza pripreme dokumentacije o transfernim cenama, pri čemu se ministru finansija daje ovlašćenje da propiše njen sadržaj. Dokumentacija o transfernim cenama ima za cilj da omogući pregledan uvid u sve činjenice koje su od značaja za iskazivanje efekta primene načela „van dohvata ruke” na transakcije između povezanih lica u poreskom bilansu obveznika poreza na dobit pravnih lica. Suštinski ova obaveza je postojala i do sada, ali nije bila precizno definisana, što je dovodilo do ozbiljnih problema u primeni. Obveznici su bili dužni da posebno iskažu svoje transakcije sa povezanim licima po transfernim cenama i da utvrde cene tih transakcija u skladu sa načelom „van dohvata ruke”, pri čemu je ostajalo kao otvoreno pitanje šta su sve bili dužni da podnesu poreskim organima kako bi obrazložili ovaj postupak.

Za razliku od rešenja koje je do sada bilo u primeni (prvenstveno na osnovu odredbi Pravilnika o sadržaju poreskog bilansa i drugim pitanjima od značaja za način utvrđivanja poreza na dobit pravnih lica), a u skladu sa opšte prihvaćenim uporednim pristupom, efekat transfernih cena se utvrđuje na nivou pojedinačnih transakcija sa pojedinačnim povezanim licem, pri čemu se on više ne iskazuje u prihodima, odnosno rashodima poreskog obveznika, već samo kroz uvećanje poreske osnovice. Drugim rečima, do efekta transfernih cena dolazi samo ukoliko je kroz njih došlo do umanjenja poreske osnovice ispod iznosa koji bi se ostvario na osnovu načela „van dohvata ruke.”

S obzirom na uporedna iskustva u primeni pravila o transfernim cenama predviđaju se posebna pravila vezana za tzv. raspon cene „van dohvata ruke”, koji će se u praksi redovno pojavljivati, dok su precizirane i mogućnosti za primenu objedinjenog, odnosno razloženog pristupa za potrebe prikazivanja vrednosti transakcije po načelu „van dohvata ruke”, a sve u skladu sa pristupom sadržanim u Smernicama OECD. U skladu sa para. 3.13 – 3.17 Smernica OECD ministru finansija se omogućava da, ukoliko smatra da je to potrebno, predvidi slučajeve u kojima je moguće uzeti u obzir efekte transfernih cena više transakcija između

poreskog obveznika i pojedinačnog povezanog lica. S obzirom na preuzete međunarodne obaveze iz ugovora o izbegavanju dvostrukog oporezivanja predivđa se mogućnost za primenu tzv. korespondentnih usklađenja.

Uz član 41. Ovim članom propisuju se metode kod utvrđivanja cena transakcija po principu „van dohvata ruke”. Naime, na osnovu uporednih iskustava, prvenstveno sadržanih u Smernicama OECD član 61. Zakona se menja tako da se pored postojećih tri, uvode još dve metode za utvrđivanje cene “van dohvata ruke” i to metoda transakcione neto marže i metoda podele dobiti. Pored predviđanja svih 5 metoda koje poznaju i Smernice OECD, propisuje se i mogućnost primene alternativnih metoda u slučajevima kada primena onih izričito navedenih ili nije moguća ili nije primerena.

U skladu sa najnovijim uporednim rešenjima, koja su zastupljena kako u Smernicama OECD tako i u zakonodavstvima brojnih država, odustaje se o primarne primene metode uporedive cene na tržištu i predviđa se načelo najprimerenije metode koja odgovara okolnostima slučaja, pri čemu se dopušta i primena kombinacije različitih metoda. Praksa vezana za primenu pravila o transfernim cenama je pokazala da je metoda uporedive cene na tržištu u veoma velikom broju slučajeva neprimenjiva, pri čemu sve složeniji oblici poslovanja između poreskih obveznika ponekad dovode do toga da primena samo jedne metode ne dovodi do zadovoljavajućih rezultata.

U članu 61. se preuzima suština rešenja vezanog za normiranu visinu kamate po načelu „van dohvata ruke” iz Pravilnika o poreskom bilansu, pri čemu se namerno izostavljaju odredbe vezane za metodologiju njenog obračuna kako bi se nadležnom ministru ostavio veći manevarski prostor. S druge strane, poreskim obveznicima se omogućava da umesto normiranih kamatnih stopa, cene zajmova, odnosno kredita po načelu „van dohvata ruke”, utvrđuju primenom opštih pravila.

Uz član 42. Odredbom ovog člana ministru finansija se omogućava da detaljno uredi primenu pravila o transfernim cenama, što je do sada bio slučaj samo u pogledu primene metoda za utvrđivanje cena „van dohvata ruke”, a što je u velikoj meri otežavalo razvoj primene zakonskih odredbi. Uzimajući u obzir probleme koji su se javili u primeni propisa o transfernim cenama u Republici Srbiji, izričito se navodi oslanjanje na najdominatniji uporedne izvore (prvenstveno Smernice OECD) za potrebe propisivanja podzakonskih akata u ovoj oblasti. Na ovaj način Republika Srbija šalje poruku stranim ulagačima, za koje su odredbe o transfernim cenama od prvorazrednog značaja, da će na njenoj teritoriji biti podvrgnuti pravilima koja su opšte prihvaćena u uporednim zakonodavstvima.

Uz član 43. Predlaže se da se, u slučaju zajma, odnosno kredita koji obveznik – lizing kompanija dobije od svog povezanog lica, prilikom utvrđivanja iznosa kamate (i pripadajućih troškova) koji se priznaje kao rashod u poreskom bilansu, primenjuje visina desetostruke vrednosti obveznikovog sopstvenog kapitala, što se, saglasno važećem zakonskom rešenju, priznaje samo za banke, dok za ostale obveznike (pa i lizing kompanije) važi iznos četvorostruke vrednosti obveznikovog sopstvenog kapitala (član 62. Zakona). Na ovaj način prihvataju se mnoge inicijative, koje su po ovom pitanju dostavljene Ministarstvu finansija i privrede.

Uz član 44. Predlaže se da se poreska prijava podnosi u roku od 180 dana od dana isteka perioda za koji se ona podnosi. Vršiti se preciziranje rokova za podnošenje poreske prijave u slučaju statusne promene, odnosno, likvidacije i stečaja obveznika. Takođe, predlaže se brisanje obaveze da uz poresku prijavu i poreski bilans obveznik podnosi finansijske izveštaje (npr. bilans stanja, bilans uspeha). Naime, imajući u vidu da je porez na dobit pravnih lica u režimu samooporezivanja, nepotrebno je u postupku kancelarijske kontrole od obveznika zahtevati navedenu dokumentaciju. Ukoliko je, međutim navedena dokumentacija

neophodna poreski organ je može zahtevati od obveznika po osnovu ovlašćenja iz Zakona o poreskom postupku i poreskoj administraciji. Na ovaj način doprinosi se smanjenju administriranja i jeftinijoj komunikaciji između poreskog organa i obveznika.

Uz član 45. Predlaže se brisanje člana 65. Zakona, u skladu sa izvršenim izmenama i dopunama zakona u delu poreskih podsticaja.

Uz član 46. Predlaže se da izmena člana 67. Zakona, u smislu da kapitalni dobitak, ostvaren u poreskom periodu, ne utiče na visinu akontacije poreza na dobit, koju će obveznik plaćati u toku narednog poreskog perioda, imajući u vidu da se radi o trenutnom prihodu, a ne o prihodu proizašlom i poslovanja poreskog obveznika.

Uz član 47. Vršiti se potrebno usaglašavanje saglasno izmeni člana 40. Zakona.

Uz član 48 Kao uz član 47. ovog zakona.

Uz član 49. Vršiti se potrebne dopune člana 111. Zakona, u smislu šta čine poreske obaveze, za koje odgovara jamac, u skladu sa ovim zakonom.

Uz član 50. Vršiti se potrebne izmene kaznenih odredbi, u skladu sa izvršenim izmenama zakona.

Uz član 51. Predlaže se nova odredba koja propisuje izricanje opomene u slučaju neizvršenja obaveza iz člana 60. Zakona.

Uz član 52. Pojam „sedište” u srpskom pravu podrazumeva mesto iz koga se upravlja poslovima privrednog društva i koje je kao takvo određeno osnivačkim aktom ili odlukom skupštine privrednog društva (član 19. stav 1. Zakona o privrednim društvima). Kriterijum „sedište stvarne uprave i kontrole” ima za cilj da omogućiti utvrđivanje rezidentstva pravnih lica na osnovu stvarnih okolnosti slučaja, bez obzira na to šta je navedeno u osnivačkom aktu ili odluci skupštine privrednog društva, tako da bi bilo primerenije reč „sedište” zameniti rečju „mesto.”

Uz član 53 Predlaže se da se za obveznika koji do 31. decembra 2012. godine ostvario pravo na poreske podsticaje iz čl. 45, 48a, 50a i 50b Zakona o porezu na dobit pravnih lica („Službeni glasnik RS”, br. 25/01, 80/02, 80/02 – dr. zakon, 43/03, 84/04, 18/10 i 101/11), i s tim u vezi iskazao podatke u poreskom bilansu i poreskoj prijavi za 2012. godinu, može to pravo da koristi do isteka roka i na način propisan tim zakonom, kako se obveznici ne bi doveli u nepovoljniji položaj zbog naknadne izmene zakona.

Uz član 54. Predlaže se da se za obveznika koji do 31. decembra 2012. godine nije ostvario pravo na poreski podsticaj iz čl. 50a Zakona o porezu na dobit pravnih lica („Službeni glasnik RS”, br. 25/01, 80/02, 80/02 – dr. zakon, 43/03, 84/04, 18/10 i 101/11), odnosno nije uložio više od 800 miliona dinara i zaposlio dodatno najmanje 100 lica, poreski podsticaj priznaje, odnosno koristi pod uslovima utvrđenim propisima koji važe od 1. januara 2013. godine (najmanje jedna milijarda dinara uloga i 200 novozaposlenih radnika, uz ostale uslove propisane ovim zakonom), jer pravo na poreski podsticaj nije ostvareno niti je počelo korišćenje poreskog podsticaja.

Uz član 55. Predlažu se rokovi za donošenje podzakonskih akata saglasno izvršenim izmenama i dopunama zakona.

Uz član 56. Predlaže se da se odredbe ovog zakona primenjuju na utvrđivanje, obračunavanje i plaćanje poreske obaveze počev od 1. januara 2013. godine, osim odredaba koje se odnose na obavezu obračunavanja i plaćanja poreza po odbitku i poreza po rešenju iz člana 40. važećeg Zakona, kao i odredbe koje se

odnose na otpis potraživanja (čl. 16. i 22a važećeg Zakona), koje bi se primenjivale narednog dana od dana stupanja na snagu ovog zakona.

Predlaže se da visinu akontacija poreza na dobit pravnih lica, koja se utvrđuje u poreskoj prijavi za 2012. godinu, obveznik utvrdi primenom stope iz člana 17. ovog zakona. Takođe, predlaže se da obveznik počev za januar 2013. godine akontaciju poreza na dobit (utvrđenu u poreskoj prijavi za 2011. godinu) plaća u iznosu uvećanom za 50%. Tako uvećane akontacije obveznik plaća do početka plaćanja akontacije utvrđene u poreskoj prijavi za 2012. godinu, od kada nastavlja da plaća akontaciju u iznosu utvrđenom u toj prijavi (primenom stope od 15%).

Uz član 57. Predlaže se da obveznik čiji se poreski period razlikuje od kalendarske godine, a završava se u 2013. godini, poreski bilans i poresku prijavu podnosi u skladu sa odredbama ovog zakona, pri čemu će konačnu poresku obavezu za taj period utvrditi primenom ponderisanog proseka poreskih stopa od 10% i 15% (koji se utvrđuje kao zbir iznosa dobijenog množenjem broja 10 i broja meseci poreskog perioda tokom kalendarske 2012. godine i iznosa dobijenog množenjem broja 15 i broja meseci poreskog perioda tokom kalendarske 2013. godine, pri čemu se tako dobijen zbir deli sa 12 i dodaje se oznaka %), radi obezbeđivanja celovitog iskazivanja oporezive dobiti ostvarene delom u 2012. godini, a delom u 2013. godini, pri čemu se na ovaj način izbegava podnošenje dva poreska bilansa, odnosno dve poreske prijave, što ima za cilj izbegavanje nepotrebnog administriranja.

Uz član 58. Predlaže se da vreme stupanja na snagu ovog zakona bude osmog dana od dana objavljivanja u „Službenom glasniku Republike Srbije”.

IV. PROCENA FINANSIJSKIH SREDSTAVA POTREBNIH ZA SPROVOĐENJE ZAKONA

Za sprovođenje ovog zakona nije potrebno obezbediti dodatna sredstva u budžetu Republike.

V. ANALIZA EFEKATA ZAKONA

Imajući u vidu da je ovim zakonom predloženo povećanje stope poreza na dobit sa 10% na 15%, procenjuje se da će budžet Republike Srbije ostvariti povećani priliv od naplate ove vrste javnog prihoda u 2013. godini, u iznosu od 21,8 milijardi dinara.

Takođe, procenjuje se da će naplata poreza po odbitku na prihode koje od rezidentnih pravnih lica ostvare nerezidentna pravna lica iz jurisdikcija sa preferencijalnim poreskim sistemima imati pozitivne efekte na budžet Republike Srbije, s obzirom na predloženo povećanje stope poreza po odbitku (25%) kada se radi o isplatama određene vrste prihoda prema pravnim licima iz tih jurisdikcija (područja tzv. „poreskog raja”).

Ovim zakonom predloženo je i ukidanje određenog broja poreskih podsticaja, ali kako među tim podsticajima ima poreskih kredita koje obveznik može da koristi za umanjenje obračunatog poreza do isteka roka na koji su ustanovljeni, obračun efekata po ovom osnovu nije moguće realno iskazati.

Generalno, predložena rešenja u okviru Predloga zakona trebalo bi da sveukupno imaju pozitivan efekat na budžet, naročito imajući u vidu povećanje poreske stope (sa 10% na 15%).

1) Na koga će i kako će najverovatnije uticati rešenja u zakonu?

Uređivanje oporezivanja dobiti pravnih lica na način kako je predloženo ovim zakonom, može imati uticaj na aktivnosti pravnih lica koja ostvaruju dobit imajući u vidu predmetno povećanje poreske stope, kao i ukidanje jednog broja poreskih podsticaja.

2) Kakve troškove će primena zakona stvoriti građanima i privredi (naručito malim i srednjim preduzećima)?

Primena zakona ne bi trebalo da stvori u većem obimu dodatne troškove privredi, jer uređivanjem oporezivanja dobiti pravnih lica na način kako je predloženo ovim zakonom, ne bi trebalo generalno da negativno utiče na aktivnosti, odnosno poslovanje lica koja se oporezuju porezom na dobit pravnih lica.

3) Da li su pozitivne posledice donošenja zakona takve da opravdavaju troškove koje će on stvoriti?

Imajući u vidu da se predloženim izmenama (prvenstveno povećanjem poreske stope) očekuje povećani priliv budžetskih sredstava, generalno posmatrano primena ovog zakona ne bi trebalo da stvori u većem obimu dodatne troškove.

4) Da li se zakonom podržava stvaranje privrednih subjekata na tržištu i tržišna konkurencija?

Imajući u vidu prethodno navedeno, ovaj zakon bi trebalo stimulatивно da deluje na privredne subjekte, s obzirom da je stopa poreza na dobit i nakon povećanja i dalje relativno niska, a da je opšti investicioni podsticaj (po osnovu ulaganja u nabavku osnovnih sredstava) ostao i dalje na snazi, što znači da bi se moglo očekivati osnivanje novih privrednih subjekata, kao jednog od uslova za jačanje tržišne konkurencije.

5) Da li su sve zainteresovane strane imale priliku da se izjasne o zakonu?

U postupku pripreme ovog zakona, Ministarstvo finansija i privrede sprovelo je javnu raspravu. Javna rasprava je usledila nakon sačinjavanja teksta Nacrta zakona, koji je postavljen na internet prezentaciji Ministarstva finansija i privrede. U periodu od 1. do 19. oktobra 2012. godine svi zainteresovani su mogli da dostave svoje pisane komentare poštom, odnosno elektronskom poštom Ministarstvu finansija i privrede.

Rasprava o predloženom Nacrtu zakona vodila se na okruglom stolu, koji je organizovalo Srpsko fiskalno društvo 4. oktobra 2012. godine. Pored toga, sa zainteresovanim stranama, održana je i javna rasprava u organizaciji Saveta stranih investitora i Američke privredne komore (12. oktobra 2012. godine).

Javnim raspravama prisustvovali su, osim članova radne grupe koja je učestvovala u izradi Nacrta zakona, i predstavnici privrednih subjekata, odnosno banaka, poslovnih udruženja, Ministarstva finansija i privrede, uključujući i predstavnike Poreske uprave, predstavnici Univerziteta u Beogradu, kao i ostala stručna javnost.

U toku javne rasprave svim učesnicima su u vidu prezentacije predstavljena nova rešenja u Zakonu o porezu na dobit pravnih lica, nakon čega su učesnici aktivno diskutovali.

Najviše pažnje učesnika u javnoj raspravi privukla su predložena zakonska rešenja koja bi trebala da dovedu do povećanja budžetskih prihoda, i to predloženo zakonsko rešenje koje se odnosi na uređivanje poreskog tretmana transakcija sa nerezidentnim pravnim licem iz jurisdikcija sa preferencijalnim poreskim sistemima

(tzv. poreski raj), povećanje stope poreza na dobit pravnih lica, ukidanje pojedinih poreskih podsticaja a naročito podsticaja koji se odnosi na dobit koju je obveznik ostavrio obavljanjem proizvodne delatnosti u slobodnoj zoni.

Veliki broj učesnika u stručnim konsultacijama dostavio je svoje primedbe, predloge i sugestije. Radna grupa razmotrila je sve pristigle komentare na tekst navedenog zakona, sagledala mogućnost njihovog integrisanja u cilju poboljšanja ovog zakona i veliki deo predloga ugradila u tekst, čime su predviđena zakonska rešenja znatno unapređena.

Takođe, u postupku pripreme ovaj zakon je dostavljen i drugim nadležnim organima sa čijim delokrugom rada su povezana predložena rešenja, a posebno Poreskoj upravi koja je zadužena za primenu odredaba ovog zakona.

6) *Koje će se mere tokom primene zakona preduzeti da bi se ostvarilo ono što se donošenjem zakona namerava?*

Ministarstvo finansija i privrede nadležno je za sprovođenje ovog zakona, za njegovu ujednačenu primenu na teritoriji Republike, kao i za davanje mišljenja u njegovoj primeni.

Posebno ističemo da Ministarstvo finansija i privrede, periodičnim publikovanjem Biltena službenih objašnjenja i stručnih mišljenja za primenu finansijskih propisa, kao i na drugi pogodan način, dodatno obezbeđuje transparentnost, informisanost i pristup informacijama, kako bi se i na ovaj način doprinelo ostvarivanju ciljeva postavljenih donošenjem ovog zakona.